

(פניה ברגשטיין)

"שנה חדשה, פעמיים נקשיבה,
מרכבתך בפתחי שערינו עולה,
חלומות רננים יקדמו את פניך,
לבבות מצפים יאמרו לך תפילה.

קנחי כל דמעות היגון והצער,
הרניני ליבות עצבים בבשורה,
שמחה לא צפויה בעיניים הציתי
ופרשי על כל בית זיו ואורה.

אמצי נא ידי הנושאים את הטען
בנתיבות היום יום באבק החולין,
העלי מיני שחור רגבים נוגה חסד
ופצי קשי עמל בחדוות יכולים.

שנה חדשה את עולה שערינו,
וכפייך נוטפות מברכת הימים,
אורת המחר על פניך נוגהת,
וכל הלבבות לקראתך פועמים".

שנת תשע"ה נעלמה לה, נושאת בגלימתה רגעים של הווה שהפכו לאתמול.
שנה חדשה ניצבת בפתח, שמלתה חגיגית, בטרם תוכתם בשגרת ימי חול.
דבש ורימון על גבי שולחנו ובסוכת שלומנו אתרוג, הדס, לולב וגם ערבה
היוכלו להם אלה, יחד עם תפילותינו, להבטיח שתהא זו שנה טובה?

כתיבה וחתימה טובה,

נירה ופסי

מערכת "בניר"

האם "מוכרחים להיות שמח"?

הרב רונן לוביץ

בשיר הידוע "הבה נגילה" יש מי ששרים "מוכרחים להיות שמח", אולם זו טעות כפולה הן מבחינת הטקסט והן מבחינת ההיגיון. מבחינת הטקסט - מחבר השיר, מ. אידלסון, שחיבר אותו לרגל כניסת אלנבי לירושלים, כתב בשירו: "עורו אחים בלב שמח", ולא "מוכרחים". מבחינה הגיונית לא מתקבל על הדעת שאפשר להכריח מישהו להיות שמח.

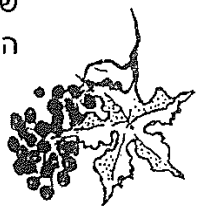
ברם, לכאורה זה בדיוק מה שדורש מאתנו חג הסוכות. בחג זה ישנה מצווה מיוחדת לשמח. זהו החג היחיד בתורה, שבו הציווי לשמוח חוזר ונשנה ואף משתלש: "וְשִׂמְחֶתָּ בְּחֶגְךָ... וְהָיִיתָ אֶךְ שִׂמְחָה" (דברים טז, ו-ט), וכן כתוב: "וְשִׂמְחֶתָּם לְפָנֵי ה' אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים" (ויקרא כג, מ).

כמה הסברים ניתנו לשמחת החג. במדרש אחד קישרו חכמים את השמחה עם העובדה שעברנו בשלום את יום הכיפורים. מדרש אחר תולה את השמחה באסיף היבולים.

ועדיין לא נראה ששני ההסברים הללו נותנים סיבה לצאת בשמחה סוחפת. אחרי הכל לגבי הדין של יום הכיפורים אין לנו כל ידיעה וודאית זכינו בדין, ולגבי האסיף מי אמר שהיבול היה מוצלח, מן הסתם היו שנים מוצלחות יותר ומוצלחות פחות.

וכך כאשר מדי שנה בשנה אנו קוראים ושומעים על מצוות השמחה בחג, אנו תוהים על מה ולמה עלינו לשמוח. שאלה זו מטרידה במיוחד אצל מי שדאגות וצרות שונות מעיבות על הרגשתם, ומי שמפאת מצבם הגופני אינם יכולים להעלות על הדעת את האפשרות של יציאה במחול משחקים. כיצד אפשר אפוא לשמוח במצב זה?

השאלה אף מתחזקת לנוכח תיאורי השמחה הידועים מספרות חז"ל, המציבים בפנינו רמה של שמחה שנראית מאתנו והלאה. המשנה מתארת את השמחה שהיתה נהוגה בירושלים בסוכות ואומרת עליה: "מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו..." (סוכה דף נא ע"א). השמחה נמשכה בכל לילה עד אור הבוקר, אז היו מנסכים את המים על גבי המזבח. הרמב"ם מאריך בתיאוריו וכותב: "בחג הסוכות היתה שם במקדש שמחה יתירה שנאמר (ויקרא כ"ג) ושמחתם לפני ה' אלהיכם שבעת ימים... והיאך היתה שמחה זו, החליל מכה ומנגנין בכנור ובנבלים ובמצלות וכל אחד ואחד בכלי שיר שהוא יודע לנגן בו, ומי שיודע בפה בפה, ורוקדין ומספקין ומטפחין ומפזזין ומכרכרין כל אחד ואחד כמו שיודע ואומרים דברי שיר ותושבחות... גדולי חכמי ישראל וראשי הישיבות והסנהדרין והחסידיים והזקנים ואנשי מעשה הם שהיו מרקדין ומספקין ומנגנין ומשמחין במקדש בימי חג הסוכות..." (הלכות לולב פ"ח ה' יב-יד).

שנה
טובה

ישנם שני סוגים של שמחה: שמחה מתפרצת ושמחה מאופקת. הראשונה מתרחשת כאשר קורה אירוע חיובי שחורג לחלוטין משגרת החיים: חתונה של אדם קרוב, הצלה ממוות, בשורה על הולדת ילדים או נכדים אחרי שנות ציפיה ארוכות וכדומה. השמחה המתונה אמורה להתמזג בשגרת החיים, ועניינה קורת רוח ושביעות רצון. כך לדוגמה אנו אומרים בהלל: "אם הבנים שמחה", וכך אמר החכם במשלי: "בן חכם ישמח אב". האב או האם שרויים נחת מהילד בוודאי לא משתוללים מרוב אושר, אלא הם חשים קורת רוח, שביעות רצון וסיפוק.

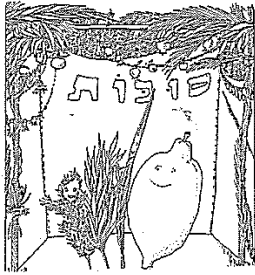
השמחה הבסיסית שאנו נדרשים לה בחג היא השמחה השניה. שמחה זו תלויה בכך שנבין כל מה שמתרחש בעולמנו מתנהל ביד ההשגחה ולא בשרירותיות. מתוך אמונה זו יכול אדם להיות בשקט נפשי המאפשר לו קורת רוח ושביעות רצון במה שקורה בחייו.

לכך התכוונו חז"ל כאשר קבעו להלכה כי "חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה", ולכן, לדבריהם, גם על הרעה צריך לברך בשמחה. הייתכן לברך על הרעה בשמחה שיש בה התלהבות? ודאי שלא! הכוונה היא שהאדם יברך "דיין האמת" מתוך הרגשת בטחון שעולמו נתון בידיים טובות, ומי שמנהל אותו יודע מה הוא עושה. השמחה היא השקט הנפשי והשלווה הפנימית של מי שמאמין ביד ההשגחה.

ואכן זו מהותו של חג סוכות. אנו מציינים בו את השגחת ה' על ישראל במשך ארבעים שנות לכתם במדבר. בשל כך נקראת הסוכה בספר הזוהר: "צילא דמהימנותא" – צל האמונה.

לפיכך הגם שאין אנו יודעים מה נגזר ביום הכיפורים לשנה הבאה, ולמרות שהיבול אולי לא היה מוצלח ביותר, אנו שמחים בחג מתוך ביטחון ב-ה' שמה שקרה ומה שיקרה הוא מה שצריך לקרות. הביטחון הזה מאפשר לנו להיות שלווים, רגועים ושבעי רצון. אנו נותנים עיננו בחצי הכוס המלאה של האסיף האישי שלנו, מודים על מה שיש ושמחים בו.

שמחה מתפרצת ומלאת התלהבות התרחשה בבית המקדש, כפי שמתארים מקורותינו. זו היתה שמחה ייחודית ברמה אחרת שגדולי ישראל עסקו בה מתוך דבקותם המיוחדת ב-ה'. ואכן, ניתן לראות שפסוקי המקרא מדברים על שני סוגים של שמחה: האחת - "וְשִׂמְחָתָם בְּחֶגְגָּם... וְהָיְתָ אֶךְ שִׂמְחָה", והאחרת - "וְשִׂמְחָתָם לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵיהֶם שִׁבְעַת יָמִים". השמחה הראשונה היא שמחת הסוכות של כל אדם – שמחת השלווה והשקט הפנימי מתוך הכרה בהשגחת הבורא והכרת תודה לו. השמחה השניה היא שמחה לפני ה', מתוך תחושת קרבה מיוחדת לבורא עולם: לפני ה'. לשמחה הזו עודנו מייחלים, ועליה אנו חולמים ומתפללים במילים: "בשוב ה' את שיבת ציון... היינו שמחים".

לקט מהלכות סוכה

הרב רונן לוביץ

מבנה הסוכה:

1. נצטוונו לשבת בסוכה שבעה ימים זכר לענני הכבוד בהם הושיב הקב"ה את בני ישראל במהלך שנות הנדודים במדבר, וזהו שנאמר (ויקרא כג, מב-מג): "בִּסְכַּת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים; כָּל-הָאֶזְרָח, בְּיִשְׂרָאֵל, יֵשְׁבוּ, בִּסְכַּת. לְמַעַן יֵדְעוּ דֶּרֶתְכֶם, כִּי בִּסְכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם" (ש"ע או"ח סימן תרכה, א).
2. נהגו להתחיל את בניית הסוכה כבר במוצאי יום הכיפורים כדי ללכת מחיל אל חיל ולצאת ממצווה למצווה (סימן תרכד, ה).
3. יש לבנות את הסוכה תחת כיפת השמים ולא תחת אילן או גג (סימן תרכו).
4. הגודל המינימלי של סוכה כשירה - שבעה טפחים אורך על שבעה טפחים רוחב (56 X 56 ס"מ) בגובה עשרה טפחים (80 ס"מ) (סימן תרלד, א). גובה מקסימלי - עשרים אמה (כ-10 מטרים) (סימן תרלג, א).
5. הסוכה נקראת בשמה על שם הסכך. שלושה תנאים הם לסכך כשר: א. שיעשה מן הצומח על הארץ (ולא מפלסטיק, עור או מתכת). ב. תלוש ולא מחובר לקרקע (ולא בענפי אילן). ג. אינו מקבל טומאה (ולא בכלי עץ או פירות וירקות). נהגו לסכך בענפי דקל או מחצלות שמיועדות לסיכוך. אין לסכך במחצלות שמיועדות לשיבה.
6. יש לסכך את כל שטח הסוכה בסכך כשר. שטח שאינו מסוכך (אוויר), פוסל את הסוכה אם יש בו שלושה טפחים (24 ס"מ) בין באמצע הסוכה בין מצידה (סימן תרלב, ב).
7. סכך פסול הנמצא בצד צמוד לדופן ורוחבו פחות מארבע אמות (כשני מטרים), אינו פוסל את הסוכה, אולם אין לישון ולאכול מתחתיו (סימן תרלב, א).
8. סכך פסול הרחוק מהדופן יותר מ-3 טפחים הסוכה פוסל אותה אם יש בו ארבעה טפחים (32 ס"מ) (סימן תרלב, א).
9. סוכה כשרה היא סוכה שצילתה מרובה מחמתה. נהגו שלא להעמיס על הסכך כדי שיראו הכוכבים דרך חורי הסכך, אבל גם סכך מעובה שלא ניתן לראות דרכו את הכוכבים - כשר (סימן תרלא, א).

10. חובה לבנות תחילה שלוש דפנות כשרות לסוכה, ורק אחר כך להניח את הסכך. סוכה שדפנותיה נבנו לאחר הנחת הסכך - פסולה.

11. הנחת הסכך צריכה להתבצע על-ידי יהודי.

12. אין להניח את הסכך על דבר שפסול לסיכוך. לכן יש להניח את הסכך על גבי קרשים שכשרים לסכך. גם את חיבור הסכך לסוכה ראוי לכתחילה לעשות מחוטים מן הצומח (כגון חוטי פשתן). אם הסכך יציב גם ללא קשירה והקשירה נעשית על מנת שהסכך יעמוד ברוח סערה ניתן לקשור את הסכך גם באזיקונים מפלסטיק. בדיעבד – סכך שנשען או עומד על דבר שפסול לסכך – אינו פוסל את הסוכה (סימן תרכט, ח ובמ"ב ס"ק ז).

13. כל חומרי הגלם כשרים לשמש כדפנות ובתנאי שלא יבנה דופן מדבר שריחו רע (סימן תרל, א).

14. הדפנות חייבות לעמוד ברוח מצויה ולא להתנדנד ברוח (סימן תרל, י). בסוכה שדפנותיה הן יריעות בד שזזים מעט ברוח, רצוי לקשור שלושה חבלים לאורך הדופן כאשר בין חבל לחבל מפרידים לכל היותר 23 ס"מ, ובסה"כ הם מגיעים לגובה של 80 ס"מ (החבל הנמוך במרחק 23 ס"מ מהקרקע, ומעליו חבל נוסף במרחק של 23 ס"מ מהראשון).

15. דפנות הסוכה למעלה אינן חייבות להגיע עד לסכך, אבל הן צריכות להיות מכוונות מול סוף הסכך (סימן תרל, ט). לכן, אפשר להשאיר את חלקה העליון של הדופן חשוף כדי לאפשר משב רוח.

16. למטה הדפנות צריכות להיות סמוכות לקרקע (סימן תרל, ט). המרחק המקסימלי של הדופן מהקרקע הוא פחות משלושה טפחים (23 ס"מ).

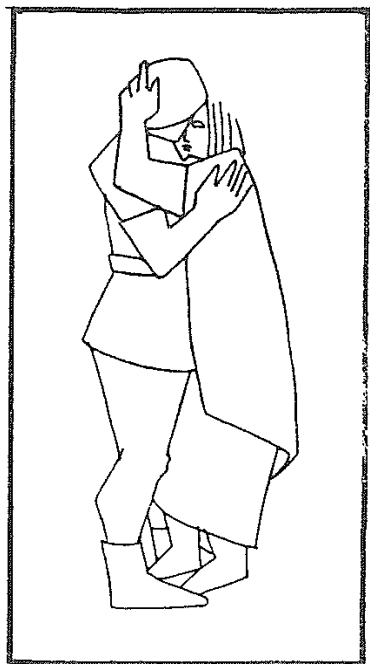
הישיבה בסוכה:

17. כיצד מקיימים את מצות הישיבה בסוכה? אוכלים, שותים, ישנים ודרים בסוכה כל שבעת הימים, בין ביום ובין בלילה כדרך שאדם דר בביתו בשאר ימות השנה. וכל שבעת הימים עושה אדם את ביתו עראי ואת סוכתו קבע. כיצד? הכלים הנאים והמצעים הנאים - בסוכה, וכלי שתיה - בסוכה, אבל סירים וכלי בישול - מחוץ לסוכה (סימן תרלט, א).

18. אכילת כזית פת בליל ט"ו בתשרי בסוכה היא חיוב מן התורה. בשאר ימי החג אין חובה לאכול בסוכה אלא אם כן אוכל אכילת קבע (סימן תרלט, ג).

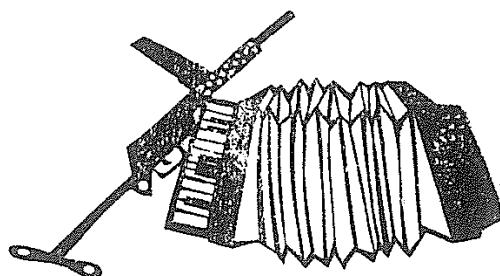
דבריה של מירי בן סירא ביום השנה לנפילתו של בנה עודד ז"ל

הגר אמרה: "אל אראה במות הילד"
גם אני התפללתי, ייחלתי
חשבתי יהיה טוב,
גרשתי מחשבות רעות
שחלילה לא אגרום
לרע מכל לקרות.

"אחשוב טוב, יהיה טוב" כך שיננתי לעצמי
מאותו רגע נורא בו נקראת לשוב חזרה לצבא.
דמיינתי את הרגע בו אתה מתקשר ואומר לי:
"אמא, אני בדרך הביתה, אני כבר בתל אביב..."
הלב מחסיר פעימה ואני מלאת התרגשות,
מכינה את הקציצות שאהבת ומקפידה,
מכינה את עוגיות הסהרונים שלך,
הכל מוכן לקראתך, בן שלי,
אתה יכול כבר לחזור.
עטפתי אותך בהגנות תהילים, צדקות ותפילות,
בקשתי: "אל אראה במות הנער"
אבל הדפיקה הנוראה והמשתקת בדלת הגיעה,
נושאת בכנפיה את הנוראה שבבשורות.

אכן מת הנער
הלך לבלי שוב.
מותיר אותנו כואבים ובוכים.
נער עם עיניים יפות וחכמות,
יד מנגנת
וחיוך שמלווה אותנו גם היום,
שנה אחרי שהלכת.
חיוך שימשיך ללוות אותנו.
הגר זכתה
ה' פקח את עיניה
ובארה של מרים נגלה אל עיניה
ותשק את בנה ותחייהו.
אני לא זכיתי
אני ראיתי במות הנער.

מנגינה של חיים
לזכרו של עודד בן סירא הי"ד

בואו **לסיק, להלחן** ולזכור את עודד יחד איתנו

04 | 08 | 15

יום שלישי, י"ט אב תשע"ה 18:00-20:00
בשטח החקלאי, בצומת הכניסה לניר עציון

בהנחיית:
סלוצקי ודומינגז

בהשתתפות האמנים:
רונה קינן, עידן חביב, אביב והדס, אלון עזר, האחים גת, יובל דיין, fat boys tatto

במקום חניה מסודרת
הכניסה בתשלום: עלות כרטיס ברכישה מוקדמת 40 ש"ח | מאוחרת 50 ש"ח
ההכנסות מהאירוע ישמשו להנצחת זכרו של עודד
רכישת כרטיסים: www.tixwise.co.il/he/mangina

לפרטים נוספים:
אודליר- 058-7908013
"מנגינה של חיים" - לזכרו של עודד בן סירא
לפרטי הגעה ב-WAZE: "חאן יותם"

דברים שהקריאה מירי בן סירא בערב המוסיקה לזכרו של בנה עודד ז"ל

אני רוצה להקריא לכם קטע מתוך יומנו האישי של עודד, בננו היקר והאהוב.

הדברים נכתבו על ידו לפני צאתו למכינה בלכיש כשהיה בן שמונה עשרה.

"אני חושב שדבר ראשון חסר לי התמדה. לעמוד בהחלטות שאני מקבל לעצמי, כמו שצריך, בלי תירוצים ורחמים עצמיים.

גם בהחלטות שאני מקבל בשגרת החיים וגם בעבודה על המידות שלקחתי על עצמי השנה.

אני לא אומר שלא השתפרתי, אבל אולי עוד קצת..."

עבודה על המידות, להשתפר, להיות אמיתי בלי זיופי, זוהי המורשת שעודד הנחיל לנו.

גם אנחנו יכולים ללמוד ממנו ולנסות להמשיך את מורשתו. להיות טובים יותר, להתקדם ולהתמיד, לא להישבר.

שנה טובה

האמת והרצון החזק להיות טוב יותר, הכי טוב שאפשר והכל בחיך ובליוי מנגינה, זוהי מנגינת חייו של בנו עודד. המשיכו לנגן ולשיר.

חדשות

מאות במופע המוזיקלי לזכרו של רס"ל עודד בן סירא ז"ל

רס"ל בן סירא, ממושב ניר עציון נהרג לפני כשנה במהלך מבצע צוק איתן | משפחתו וחבריו בחרו להנציח את זכרו באירוע מוזיקלי בסביבת מגוריו וכפי שאהב

המופע המוזיקלי לזכרו של רס"ל עודד בן סירא בניר עציון | צילום: מאיר בן סירא

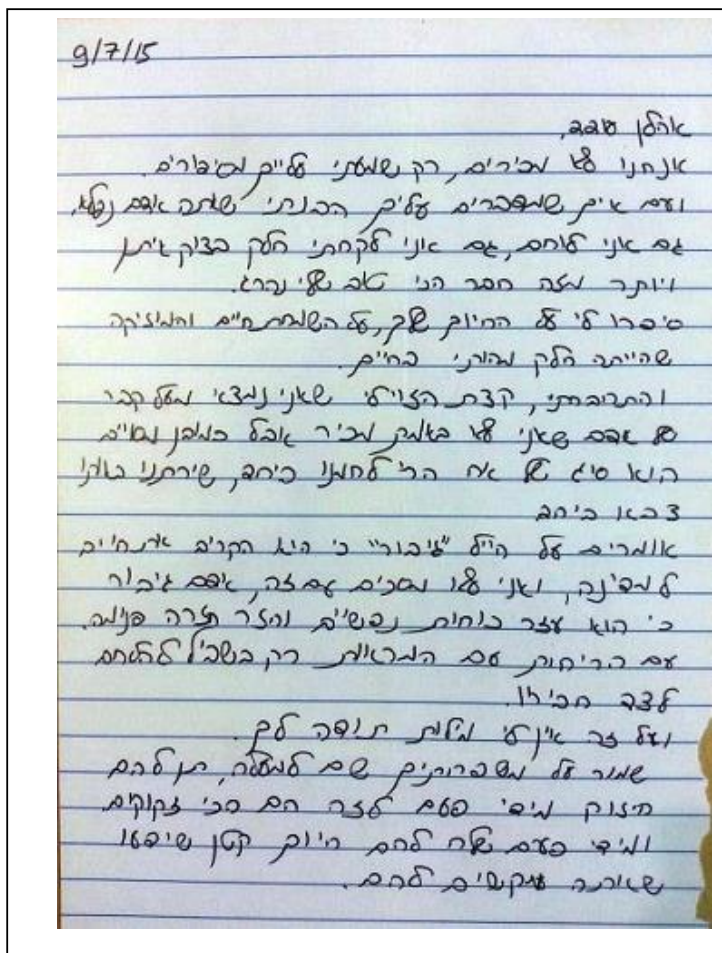
מאות תושבים השתתפו במופע מיוחד "מנגינה של החיים" שנערך השבוע במושב ניר עציון, לזכרו של רס"ל עודד בן סירא ז"ל, במלאת שנה למותו. רס"ל בן סירא, ממושב ניר עציון נהרג לפני כשנה בעת היתקלות עם מחבלים ברצועת עזה במהלך מבצע צוק איתן. משפחתו וחבריו בחרו להנציח את זכרו באירוע מוזיקלי בסביבת מגוריו וכפי שאהב עם מוזיקה משובחת ואנרגיה טובה. באירוע השתתפו האומנים רונה קינן, עידן חביב, אביב והדס, אלון עדר, האחים גת, יובל דיין ועוד. את הערב הנחו סלוצקי ודומינגו. הכניסה לאירוע הייתה בסכום סמלי וכל הכנסות האירוע יוקדשו להנצחת זכרו של עודד ז"ל. המועצה האזורית חוף הכרמל סייעה בהפקתו של האירוע באמצעות גרטרודים, ציד רפואי, צוותי כיבוי ועוד. ראש המועצה האזורית חוף הכרמל, כרמל סלע שנכח באירוע אמר: "עודד זכרנו לברכה לנצח יישאר בגיל 22, הוא לא ינגן עוד בגיטרת העץ שאהב, הוא לא יצא לטיול ארוך שתכנן ולא יישב עם משפחתו בשולחן השבת. אני יודע שההתכנסות כאן אינה מרפא את הכאב שהוא כל כך אישי וכל כך פרטי, אך אני בטוח שכל אחד שנמצא כאן היום נוצר בליבו את הזיכרונות המתוקים מעודד. אנו מקיימים כאן את הצוואה הלא כתובה של יקירנו עודד ומנציחים אותו באירוע מוזיקלי בדיוק כמו שאהב. נפילתו של עודד מבליטה את אחוות הלוחמים, ערך הרעות והמחויבות שלנו להגנה על המולדת".

רס"ל עודד בן סירא ז"ל

מעל הבימה באירוע לזכרו של עודד ז"ל, קרא אביו דוד את המכתב הבא שמצאה המשפחה על קברו.

האדם אינו פלדה

מתוך מילים שנשא יצחק רבין

האדם אינו פלדה,

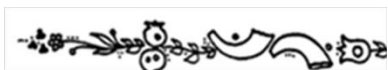
הוא לב ונשמה

הוא בוכה וצוחק

הוא אוהב וכואב

מסתער ונפצע וזועק

האדם הוא אדם.

שנה
טובה

זה כואב לי

תמי וייל

לפני יומיים בעיצומה של תפילת ראש השנה, נגשה אלי חברה, ובכאב רב שטחה לפני את תסכולה הרב.

אמנם היא צעירה ברוחה, אבל הגוף כבר לא כל כך...

היא לא זקוקה חלילה לכיסא גלגלים או למלווה צמודה, אבל כבר קשה לה לעלות במדרגות.

מספר חודשים לפני כן ראיתי חברה אחרת, נכנסת לעזרת הנשים קצרת נשימה.

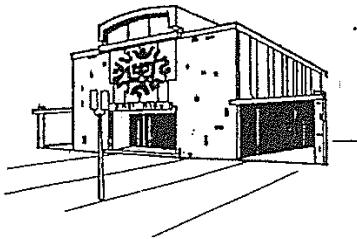
גם היא עצמאית לחלוטין, אבל מתקשה בעליה במדרגות.

בא לי לבכות.

והרי יש לנו אפשרות לסגור חלק מן המרפסת לטובת החברות! גם היה תורם!

איזו אטימות היא שגורמת לחברים מסוימים שנמצאים בעמדת כוח (שלא לומר עמדה כוחנית) לסרב לאשר תכנית כזאת לטובת חברות ניר עציון???

אני מאחלת לכל חברי ניר עציון וחברותיו, שיחיו בבריאות טובה עוד שנים רבות. שנשותיהם, אימותיהם ובנותיהם לא יזדקקו חלילה לסיוע בעליה במדרגות, ושהקדוש ברוך הוא יפקח את עיניהם ויפתח את ליבם להרגיש את מצוקות האחר.

תנחומים

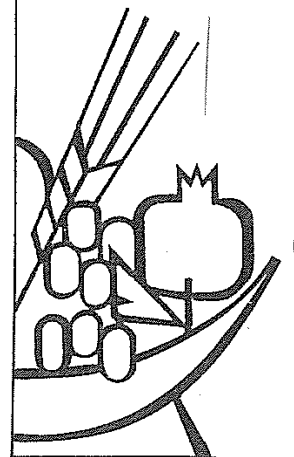
לדיוה מנדלבאום במות אימה ריטה.

לפנחס מוטוט במות אחיו.

לשרה וינקלר במות הנין,

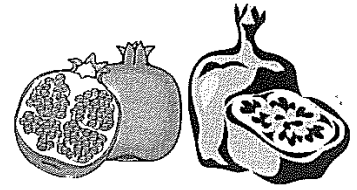
נכד ללאה וישראל שדיאל, בן לאלי ויקלר ז"ל.

מן השמים תנחמו!

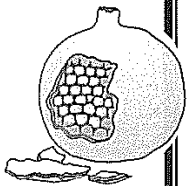

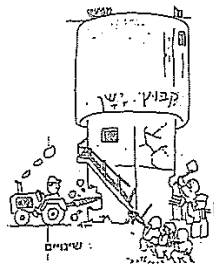

לזיכרון

אליהו קוסקס ז"ל	- י"ב תמוז תשי"ד
ג'והר סוזאן מוטוט ז"ל	- א' דר"ח תמוז תשמ"ב
שינדל הירש ז"ל	- כ"ד בתמוז תש"מ
אבנר מעודד גריידי ז"ל	- כ"ד בתמוז תשמ"ו
עזריאל ברוק ז"ל	- א' תמוז תשס"א
יהודה וולף ז"ל	- כ"ד בתמוז תשל"ז
יעקב רון ז"ל	- י"ב בתמוז תשס"ב
יעקב אופיר ז"ל	- י"ט תמוז תשס"ב
יצחק בן סירא ז"ל	- ט"ו תמוז תשס"ג
דינה ונציאן ז"ל	- כ"ה תמוז תשע"ג
עודד בן סירא הי"ד	- כ"ג תמוז תשע"ד
עליזה פריד ז"ל	- כ"ז אב תשמ"ד
אסתר לוי ז"ל	- ט' באב תשמ"ט
לסלו קול ז"ל	- י"ז אב תשס"ג
עליזה סעדון ז"ל	- ד' אב תשס"ד
יונה מוטוט ז"ל	- כ' אב תשס"ו
לאה וייסמן (למפל) ז"ל	- כ"ב אב תשס"ט
ציפי רותם ז"ל	- ד' באב תשע"ב
שלמה ליאון ז"ל	- כ' אב תשע"ג
מרים ארזי ז"ל	- י"ג אלול תשכ"ד
שלמה מעודד גריידי ז"ל	- כ"ו אלול תשכ"ד
חנה (בז'י) למפל ז"ל	- י' אלול תש"ע
עמנואל בן ישי (בנישו) הי"ד	- י"ז תשרי תשל"ד
מרדכי צבי רסל ז"ל	- י"ג תשרי תשמ"ז
חיה אירית ברקאי (מיכאלי) ז"ל	- ב' דראש השנה תשנ"ב
מאיר קלוש ז"ל	- שמחת תורה, כ"ב תשרי תשנ"ה
מגן פרידמן הי"ד	- א' סוכות, ט"ו תשרי תשנ"ט
חנה פרנגדה טליאקוצו ז"ל	- א' דראש השנה תש"ס
חיים יהושע סעדון ז"ל	- כ"ה תשרי תש"ס
תלמה רוזנברג ז"ל	- א' דראש השנה תשס"ט
עדינה בן דוד ז"ל	- כ"ט תשרי תשע"ב
בנימין זמיר ז"ל	- ב' סוכות, ט"ז תשרי תשע"ג
שרה רוטבליט ז"ל	- כ"ט תשרי תשע"ד

"... והעגלה נוסעת אין עצור...."

נחמיה רסל

ואפתח כדרכי בדבר תורה (ס-ת-ם!) - קראנו לאחרונה בפרשת "עקב" "ואתחנן" את פרשית "ואהבת את ה' אלקך...." ופרשית "והיה אם שמע...." המרכיבים ביחד עם פרשית "ציצית ואת קריאת שמע.

מה גדול ההבדל בין פרשיות "ואהבת את ה' אלוהיך בכל לבבך ובכל נפשך..." לעומת פרשיות הזעם של "והיה אם שמע...." העוסקת בשכר ועונש.

ישעיהו לייבוביץ מסביר שהפרשה הראשונה עוסקת באהבת ה' לשמה שאינה מותנית בגמול כל שהוא, ואילו "והיה אם שמע...." – השכר ואריכות הימים מותנה בקיום המצוות. אי קיומם - נענש בבצורת והשמדה והינה אהבת ה' שלא לשמה והינה דרגת אמונה נמוכה יותר.

האידיאל כמובן – "הוּו משרתים את הרב שלא על מנת לקבל פרס" ובפעל מתי מעט עומדים בכך. ורוב מעשינו מותנים בתגמול חיובי או שלילי כזה או אחר.

האנלוגיה ברורה: חזון הקיבוץ "לתת כפי יכולתך ולקבל לפי צרכיך" שהנחה את מייסדי הקיבוץ לפני כ-100 שנה וודאי שאינו נכון גם היום.

יתר על כן: בשעה שדברים ניתנים בצורה שווה ללא קשר לדברים אחרים נוצר בפעל אי שוויון גדול שמנוצל לאו דווקא ע"י אלה שזקוקים או שמגיע להם ומה שיותר חמור – בהתנהלות זו עוברים על מצוות "בפני עיוור לא תיתן מכשול".

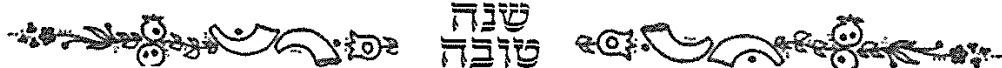
במצב הנוכחי בו העלות הגבוהה של הוצאות הקיום אינה מתורגמת לא לרמת חיים אישית ולא לשביעות רצון הפרט בתוך החיים השוויוניים ובמקביל - הס מלהזכיר מילים כ"הפרטה" "שכר שונה" (ולו חלקי..). מציאות שגורמת לתופעות נפסדות כמו שרות/ מוצר הניתנים בחינם וכתוצאה מכך נצרכים בכמויות מופרזות ובבזבז גדול (ראה שימוש במים). ומאידך דרישות בלתי פוסקות להגדלת תקציבים עקיפים (ראה תקציב חתונה שהוכפל בעשור האחרון).

העיסוק הציבורי והסיכוי/חשש ששינוי ברמה כזו או אחרת בוא יבוא מגביר את הלחצים מן הסוג הנ"ל בבחינת "תפוס ככל יכולתך..." והופך את ניהול הקהילה לקשה עד בלתי אפשרי.

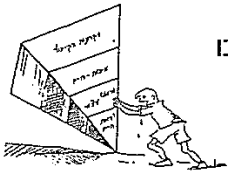
ובל נשכח את עבודת האישה שיש לתמחר ולשלמה לנשים עובדות עפ"י מחירי השוק אך ברור כי אין זה הוגן לעשות זאת כל זמן שחברים אינם מתומחרים וזאת משום שהתקציב הינו – משפחתי וע"כ ההכנסה חייבת להיות של שני בני הזוג.

אני קורא לחברים המתנגדים למהלך השינוי וההתחדשות לשמוע ולהשמיע ולהיות שותפים לדיונים שהחלו.

האירוניה במצבנו כיום בולטת נוכח העבר הרחוק של ראשית המשק, אז גילתה ניר עציון עוז וחדשנות כשהחליטה (בראשית שנות ה-50) להפוך למושב שיתופי (בניגוד מוחלט להמלצות תנועת הקב"ד) ולא זו בלבד אלא אף החליטה לשלם לנשים

שנה
טובה

תמורה על עבודתן ואף פתחה קרן פנסיה – "תגמולים במושבים" דבר שלא חשבו עליו כלל במרבית הקיבוצים.

מה קרה לנו מאז?!

התאבנות, שיתוק וחוסר אונים אחז בנו. **אנו הולכים וכלים** ולא עושים דבר.

לפני כ-30 שנה כאשר אבי ז"ל שכב על ערש דו ניהלתי עימו שיחות עומק ובין היתר על דרך החיים השיתופית ואבי שהיה בתפיסת עולמו סוציאליסט מושלם על גבול הקומוניזם (בבית קראו אצלנו את עיתון "על המשמר") אמר לי באחת השיחות: "אסור שיהיו הבדלי שכר גדולים בין החברים אך זה שכולם מקבלים אותו השכר ללא שום קשר למאמץ ולאחריות לא רק שאינו צודק אלא משחית. (על זה נאמר לא הגנב אשם אלא החור)

בכל יום שעובר אני רואה את הדברים הללו הולכים ומתגברים.

אנו חייבים לתפיסתי להיות מחויבים לחברים, לדאוג למבוגרים ובעלי המוגבלויות שלא יפגעו ויישארו מאחור אך אין זה סותר שמי שלוקח אחריות ויותר עבודה – יקבל יותר (וב"סודי סודות" ושלא לפרסום אגלה שכך נוהג כל העולם...)

אחד המאפיינים בתחום העבודה אצלנו הינו מיעוט החברים המשתכרים ברמה גבוהה יחסית – וברור לי שיכולת חברינו אינה נמוכה מקיבוצים אחרים. התשובה למצב זה לדעתי: אין אצלנו שום **תמריץ** לחפש עבודה מחייב יותר עם שכר גבוה (יותר מפעם הופנתה אלי שאלה/טרוניה – "מי ביקש ממך לעבוד בעבודה נוספת על עבודתך ברפת").

כאשר רווחה ורמת חיים כללית נראית מובטחת בכל "תנאי מזג-אוויר" (הנחה שגויה לדעתי) תוספת מאמץ נראית מיותרת ואף תמוהה.

התופעות והעיוותים שקורים אצלנו מאששים את העובדה **שטעינו בדרך וחייבים להוביל תוך דיאלוג והידברות דרך חדשה.**

דברים בנוסח כזה או אחר אני אומר וכותב זמן רב – לצערי ללא הצלחה יתרה.

כעת כאשר אני מתקרב לגיל הפנסיה ואינני "בעל עניין" אולי יתקבלו דברי.

ושוב, הדרך בה הלכנו אינה נכונה עוד ואנו באיחור רב **וככל שנקדים להגיע להסכמות ולפעול – כן ייטב לכולנו.**

אסיים בפזמון החוזר משירו הנפלא של מאיר אריאל – "נשל הנחש":

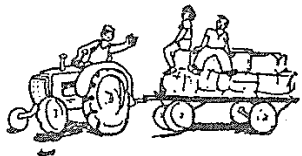
"...ואבא תמיד אומר תעזבנו יום יעזבך יומיים

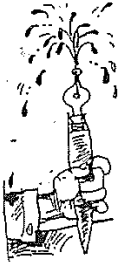
העגלה נוסעת אין עצור

קפצת ממנה היום

חלפו שנתיים

והנה נשארת מאחור..."

תמונת מצב - הערות לקראת אסיפת חברים (אוגוסט 2015)

(מתוך דברים שאמרתי באסיפה)

פסי מאור

"אין חדש תחת השמש". שוב מונח לפנינו מסמך מנומק, המתאר בפנינו את התנהלותנו הבעייתית, את העובדה שאיננו חיים משכר עבודתנו ואת המשבר החברתי בו אנו מצויים. שוב ניצבים ממולנו מי שנחשבים כיודעים וכמומחים יותר מאתנו, היודעים מה הכי טוב בשבילנו וזהו (כמה לא מפתיע): "שינוי משמעותי בהסדרי ההתנהלות של הקהילה".

הנימוקים רבים מספור, ובאים על מנת לשרת ולהצדיק אג'נדה שנקבעה מראש ע"י היועצים, מנהלי הקהילות והוועדים הממונים, החושבים כי מודל ה"קיבוץ המתחדש" הוא התרופה לכל התחלואים. "אם תחדלו להיות משק שיתופי, יעלמו הבעיות החברתיות שלכם", נימק אחד ממנהלי הקהילה החיצוניים לשעבר, את חוסר רצונו להתעמת עם חברים פורצי גדרות.

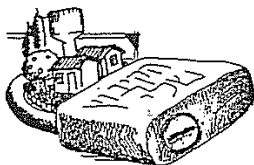
זכורה לי בבהירות ישיבת מזכירות עם יושב הראש של המשק (לתקופה קצרצרה) אליאב אילן, בה שטח בפנינו את עתידנו הכלכלי הלא מזהיר. ברצון להסביר את צמיחתם ודעיכתם של עסקים כלכליים, צייר אליאב על הלוח עקומת פעמון המדגימה צמיחה, נקודת שיא וירידה, ומיקם את מפעל הארוחות שלנו מעבר לשיא בהידרדרות כלפי מטה. "המפעל שלכם הוא law tec ובסופו של דבר זה כולה שניצל..." אמר.

באותם ימים, לפני כ-11 שנה נראה היה שהצדק עמו. מפעל המזון ספג הפסדים ניכרים והתקשה לשלם לספקים והמצב, אכן, היה מדאיג. המזכירות דאז, החליטה על קיצוצים משמעותיים בתקציבי החברים והקהילה, והציבור השלים עם כך מתוך אחריות והבנה. רק כשהשתנה המצב ורווח לנו, שבו התקציבים לצמוח. ואילו המפעל, שכבר הספידו אותו, משגשג ומצליח, וקובע לעצמו שיאים חדשים.

כמה מסקנות יש לי מאותו אירוע. האחת, שלמרות התדמית הלא מחמיאה שלנו בעיניכם, היועצים וחברי הוועד הממונה, אנחנו פטריטיים ועמידים ועל כן מסוגלים להתמודד שכם אחד עם משברים טוב יותר ממה שאתם חושבים. עשינו זאת בעבר ונדע לעשות זאת, אם נצטרך, גם בעתיד.

תובנה אחרת שלי היא, שמלאכתם של שוחרי השינוי הייתה קלה בהרבה אילו מצבנו הכלכלי להיום היה בכי רע. די שנביט סביבנו על הקיבוצים באזור שקרסו כלכלית והחברים בהם נאלצו להסכים, בחוסר ברירה, לשינויים מרחיקי לכת ומכאיבים. מה לעשות, שכדבריהם "המגזר העסקי" בניר עציון מתנהל בשנים האחרונות בצורה טובה" ועל כן אנו זכאים ליהנות מפירות נכסינו, מהצלחת עסקינו כמו כל מי שברשותו עסק רווחי. "החבר אחראי לפרנסתו" זה נכון, אבל כיוון שלחבר יש עסק מניב אין שום רע בכך שיתפרנס ממנו. נפשנו קצה במי שמנסים להלך עלינו אימים בנוגע לעתידנו. יש לנו נכסים ותהיה לנו, בע"ה, גם פנסיה כראוי לכל אדם עובד המגיע לגיל פרישה.

בנייר ההסבר לקראת האסיפה הערב תוארה "מציאות חברתית קשה" וחוסר אמון בין החברים לבין עצמם ובינם לבין הממסד. נטען גם שהמצב החברתי הביא למינוי ועד ממונה ע"י רשם האגודות. לדעתי יש בקביעה זו אמת חלקית בלבד. התערבותו של רשם האגודות במתנהל בניר עציון נעשתה בעקבות מכתבי קובלנה ששלחו אליו חברים אחדים, שלא היו מרוצים מהחלטות בנושאים הקשורים בהם. הפנייה אליו ובקשת התערבות מצדו לא הייתה רשמית ולא נתמכה ע"י המזכירות וע"י כלל הציבור. בניר עציון כיהנו מזכירות, הנהלה כלכלית וועדות אחראיות והרשם, במקום לגבות אותן, התערב וכפה עלינו גוף שרוב רובנו לא רצה בו. לא הסתרתי את דעתי כשאמרתי, שמינוי ועד ממונה אינו מוסיף לנו כבוד ובואו אלינו אינו מאורע משמח (בלשון המעטה).

אולי אחדש לכם, חברי הועד הממונה והיועצים, אם אומר שהמצב החברתי אינו חמור כפי שאתם סבורים. חברים כן מברכים זה את זה לשלום, שמחים להיפגש וליטול חלק באירועים קהילתיים, וכדאי היה לראות את ההשתתפות הערה באירועי החגים ובימי הזיכרון בחודשים האחרונים.

אבל איך תדעו, אם איש מכם לא טרח להגיע לאף אחד מאירועים אלה, גם כשמדובר היה בחג המשק ה-65 שנחגג בהתרוממות הרוח? בחודש שעבר התקיים בשדות ניר עציון אירוע מרשים לזכרו של בן המשק עודד בן סירא שנפל במבצע "צוק איתן". מאות אנשים הגיעו מקרוב ומרחוק, וביניהם כל צמרת המועצה האזורית חוף הכרמל. ומי לא בא? מנהלי הקהילה של ניר עציון וחברי הועד הממונה שלה.

צר לי לקבוע, שאף אם אתם מטפלים בבעיה של חבר זה או אחר, אינכם מכירים אותנו כקהילה ואנחנו איננו מכירים אתכם. איך ברצונכם להנהיג אותנו לקראת שינויים משמעותיים? האם זה יהיה בכפייה תחת מטרייתו של רשם האגודות, באיומים ובהפחדות, בשיטת "המקל והגזר", והאם בכלל יש לנו מה להגיד לגבי העתיד שלנו?

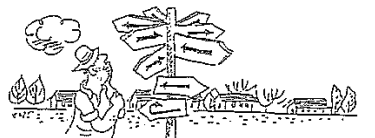
בעת ניסוח מסמך ההסכמות של "גבים" נקבעה הקליטה בעדיפות הראשונה, לאחריה שיוך בתים וגנבים ורק בסוף בחינת שינוי אורחות החיים. כיום מתגוררות בניר עציון כ-40 משפחות צעירות ואיכותיות המחכות בכיליון עיניים לקבלתן לחברות במסלול החבר הקהילתי. הילודה בשנים האחרונות, בניגוד לנכתב בדפי ההסבר שחילקתם, גבוהה מאי פעם וגני הילדים מעולם לא היו כה מאוכלסים. נכון, זו אינה קליטה לחברות שיתופית, אבל זו עתידה להיות קליטה מחדשת ומרעננת. הקליטה היא המשימה החשוב והראשונה במעלה ובה עליכם להתמקד עתה, ולא בשינוי אורחות החיים שלנו - החברים הוותיקים, דבר שרוב רובנו אינו רוצה בו.

הטענה, שקליטה לסוגי חברות אחרים הינה בעייתית ומייצרת מתחים, מנוגדת למודל שמוצג בפנינו שוב ושוב בחודשים האחרונים. על פיו, בכפר גליקסון (ישוב שלא שמענו עליו עד לאחרונה) חיים חברים בשיתוף לצד חברים בהפרטה, בחברות טובה ובהרמוניה. למה שאצלנו זה לא יצליח?

יש בינינו חברים ששינוי באורחות החיים ישפר את מצבם הכלכלי ולכן הם חפצים בו. זכותם של חברים לחפוף בשינוי ולפעול למענו. אלא, שרוב חברי ניר עציון הם מעל גיל 50, ולא מעטים מתוכם כבר פנסיונרים, וקשה להבין מאיפה יקושו פרנסות נוספות למחייתם. בהגיענו לגיל פרישה, זכותנו ליהנות מעמלנו ולחיות בביטחון כלכלי וסוציאלי ולא להסכין לטלטלות באורחות חיינו.

אכן, יש ליקויים באופן חלוקת התקציבים המיוחדים כמו ביקור הורים וילדים, אירוח נכדים וכו' ותקציב החתונות ובני המצווה גבוה בהרבה מהמקובל בקיבוצים אחרים. יש בהחלט מקום לחשוב וליעל את כל אלה. ניתן אף לשקול בחיוב מתן תמורה לתרומה (תוך שמירה על פערי שכר לא גבוהים). אך מכאן ועד השלכת רעיון המשק השיתופי, שכולנו הצטרפנו אליו מתוך בחירה חופשית, ככלי שעבר זמנו - רחוקה הדרך. הבה נפנה מרץ ומשאבים לדברים שאנו מסכימים לגביהם, ובראש ובראשונה קליטה, נקטין חיכוכים ומחלוקת ואולי נחדש ימינו כקדם.

ברכות הצלחה בדרככם החדשה!

לתלמידי כתר א': אדווה בן דרור
דריה אורן
טל שפירא

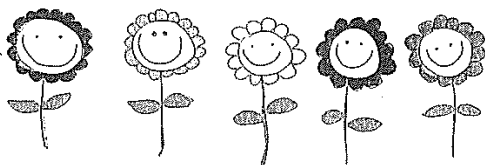
לתמידי כתר ז' בחטיבת הביניים: מאור יהב
אלעד דינור
נגה גריידי
רעות וינר
הילה בן סירא

לעמית בנישו

שהתגייס לצה"ל
ברכות הצלחה
לך בשלום ושוב
בשלום!
(המערכת מתנצלת על
הטעות בעלון הקודם)

לי ברנשטיין – ביציאתה לשירות הלאומי
עינב קינג – ביציאתה לשירות הלאומי
נטע שטיינברג

למסיימי י"ב : ליאור ליאון
אוראל שער
לידור יהלום
נתנאל מנשה

מי ישמור על ניר עציון שלי?

נירה רון

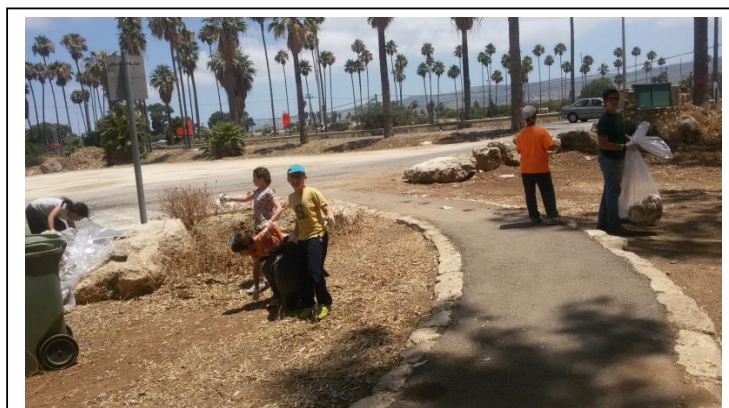
באחד העלונים הקודמים, כתב יגאל מאמר בו הוא מצר על הכלוך בכרמל. אני נתתי לו את הכותרת: "מי ישמור על הכרמל שלי". כי למרות שזה ברשות הרבים, זהו הכרמל שלי, שלנו. ואם הוא מוזנח ומלוכלך זה מפריע ומעציב. אז, ניר עציון, הישוב שלנו, היה יחסית די נקי.

בזמן האחרון אין זה כך. רשות הרבים שלנו, הישוב שלנו, מתמלא בפסולת ואין אוסף. לפעמים אני הולכת וגבי כפוף כדי לאסוף את הפסולת הזרוקה על הדשאים, במגרש המשחקים, בשבילים. אך כשאני מגיעה לפח, הפח איננו, או שבור, או סתם לא ממלא את תפקידו.

בקיץ האחרון טיילנו באלסקה. אחד הדברים המרשימים באלסקה הוא הניקיון בכל מקום. נכון, באלסקה יש דובים, שיש להיזהר מפניהם ולשם כך יש בכל מקום פחים סגורים שגם דובים חכמים (והם כאלה) לא יוכלו לפתוח... ובכל מקום יש אזהרות מפני השארת שאריות מזון שימשכו את הדובים למקומות הישוב. ומה עם החזירים שלנו? והחתולים? והכלבים? אולי יש צורך בפחים סגורים שיעמדו בפניהם וגם בפני הרוחות...

אבל בעיקר צריכה להיות מודעות לניקיון. לכלוך לא זורקים על הקרקע. מקומו בפח. נקודה! ובכל מקרה צריך להיות מישהו, שאכפת לו, שיטפל בניקיון ובתקינות הפחים. זוכרים את אביגדור וול"ל, שבשנותיו האחרונות היה מסתובב במשק ודואג לניקיונו? כמה הוא חסר עכשיו!

קריאה זו מופנית למנהל הקהילה, לאנשי הנוי, לוועדת חינוך ומדריכי הנוער (בעזרת הנוער אפשר להעלות למודעות כל דבר, זוכרים את האיסור לקטוף פרחי בר?), להורים, כמובן, ובראש וראשונה אני פונה אלינו, חברים ותושבים. לא צריך הרבה בשביל לשמור על הניקיון... לכלוך - לפח! דבר קטן שעושה הבדל כ"כ גדול.

קייטנה א-ז, ניקיון בחורשת לימור. בפעם הבאה תנקו גם אצלנו...

משפחת שפירא נענתה לבקשתנו וכתבה על קליטתה בניר
עציון. בעלונים הבאים נפנה למשפחות נוספות בבקשה לספר
על עצמן. תודה לסנונית הראשונה!

(הדברים נשלחו גם לגליון הבא של "עמודים", ביטאון
הקבוץ הדתי, שיעסוק בנושא הקליטה.)

נעים

להכיר!

משפחת שפירא

יעקב (45) ושירה (40)

הילדים: יובל בן 16, ירדן בת 13.5, עינת בת 9, טל בת 6.5 וענבר בת שנה.

לפני שנה בדיוק עזבנו את שכונת הדר גנים, פ"ת, לאחר 18 שנות מגורים והעתקנו
את חיינו לניר עציון היפה והירוקה.

הגענו לכאן עם ארבעה ילדים ושבע בלבד לאחר "הנחיתה" הצטרפה למשפחתנו
ענבר הקטנה.

על אף שרוב המשפחה שלנו מתגוררת במרכז הארץ ובאזור ירושלים, כבר שנים
וכמו משפחות רבות חלמנו על "ריאה ירוקה", על נופים יפים ובית בכפר, אך הדבר לא
התאפשר כי היינו מחויבים לעבודות שלנו במרכז הארץ.

יעקב – בתחום הלוגיסטיקה בחברת פלסאון ת"א ואני שברוב שנות חיי הבוגרים
ניהלתי לשכת מנכ"ל.

ההזדמנות הגיעה כשלפני שלוש שנים עשיתי הסבה מקצועית לתחום הגרפיקה
ופתחתי עסק קטן "סטודיו ישירות לעיצוב גרפי" וביחד עם השינוי הזה, פתאום הודיעו
ליעקב שהחברה בה הוא עובד עוברת כולה לקיבוץ מעגן מיכאל.

המחשבה התחילה להתבשל אצלנו, אך לא ידענו איך בדיוק ניתן ליישם אותה. ואז
במקרה (או שלא במקרה) הזדמנו לניחום אבלים בניר עציון, במקרה ישבה שם בדיוק
חברה מוועדת קליטה, שבמקרה התחבבנו עליה והיא הציעה שנפנה לניר עציון באופן
מסודר ונעבור ראיון קליטה. הכל זרם.

האמת, שכשהחלטנו לנסות לעבור את תהליך הקליטה, לא שיערנו לעצמנו שהוא
יסתיים כל כך מהר ושבתוך פחות מחודש נמצא את עצמנו בבית גדול ויפה כשסביבנו
ערימות ארגזים.

הימים היו ימי "הפסקת האש" של מלחמת צוק איתן. אנשים בארץ עדיין ליקקו את
הפצעים ובניר עציון הרגישו היטב את השכול לאחר שנפל אחד מטובי בניה.

להפתעתנו, על אף כל זאת, התקבלנו בחיבוק גדול וכמויות של אהבה ועזרה הורעפו עלינו בלי סוף. אנשים לא הפסיקו להיכנס לביתנו, להתעניין בשלומנו, להציע עזרה עם הילדים ולהכניס מאפים ותבשילים שחיממו את הלב. זה גרם לכך שבתוך זמן קצר כבר הכרנו המון חברים והרגשנו חלק ממשפחה אחת גדולה. האנשים פה מדהימים!

בשנה שחלפה הילדים השתלבו במסגרות החינוכיות. יובל ממשיך כתלמיד כיתה יא' בישיבת תמ"ר של חה"א בנטור, רמה"ג, אבל הבנות לומדות כאן; ירדן בכיתה ח' באולפנת אמי"ת חיפה (עירוני ו'). עינת תלמידת כיתה ד' וטל תלמידת כיתה א' לומדות בבי"ס ניר עציון.

הכרנו אוכלוסיה שונה מזו שהיינו רגילים אליה ולמדנו לאהוב את האנשים. טווח הגילאים כאן מגוון ויש לציין שבין חברינו נמנות כיום משפחות צעירות עם ילדים קטנים מחד, וסבים וסבתות צעירים ברוחם מאידך.

אט אט אנו מתרגלים לחיים בפריפריה. אנו נהנים מהנופים והאווירה ולומדים להתארגן מבחינת קניות, זמינויות ונגישויות.

כמובן שלא תמיד הכל ורוד... אמנם הילדות הקטנות כבר כמעט לא זוכרות איך היו החיים בפ"ת, אבל לשני הגדולים עוד ישנה כברת דרך לעשות מבחינה חברתית. ההסתגלות קשה להם והגעגועים מציפים אותם מדי פעם.

יעקב עדיין עובד במרכז ונוסע לשם מדי יום ביומו. אנחנו מתפללים שהמעבר של פלסאון למעגן מיכאל יקרה בקרוב כפי שהובטח.

מבחינת העסק, לאחר שבמהלך המעבר "ספגתי אבידות", אני צוברת עכשיו לקוחות חדשים מאיזור חיפה וחוף הכרמל ובהחלט אופטימית.

בסך הכל נציין בשמחה כי רב הטוב על הרע וכרגע בהחלט לא מסוגלים לדמיין את עצמנו בשום מקום אחר.

ביום יום אנו משתדלים להשתתף בפעילויות שהמשק מציע ולפעמים גם נוטלים חלק ביוזמות השונות, עד שלעיתים נדמה כי בעצם אנחנו כאן כבר שנים ☺

לחברים

כתריאל מתן

טיול האופניים בו השתתפתי בחודש דצמבר בנחל דרגות, היה אחד מיני רבים שעשיתי בשנים האחרונות. לצערי, הטיול נקטע כבר בתחילתו בשל תאונת אופניים קשה אליה נקלעתי.

ממדי הפגיעה היו מפתיעים, שכן גרמו לשיתוק מאזור הכתפיים ומטה. האירוע הוביל לאשפוזים ארוכים: בתחילה בביה"ח "הדסה עין כרם" בהמשך "בתל השומר" וכלה "בבית לווינסטיין".

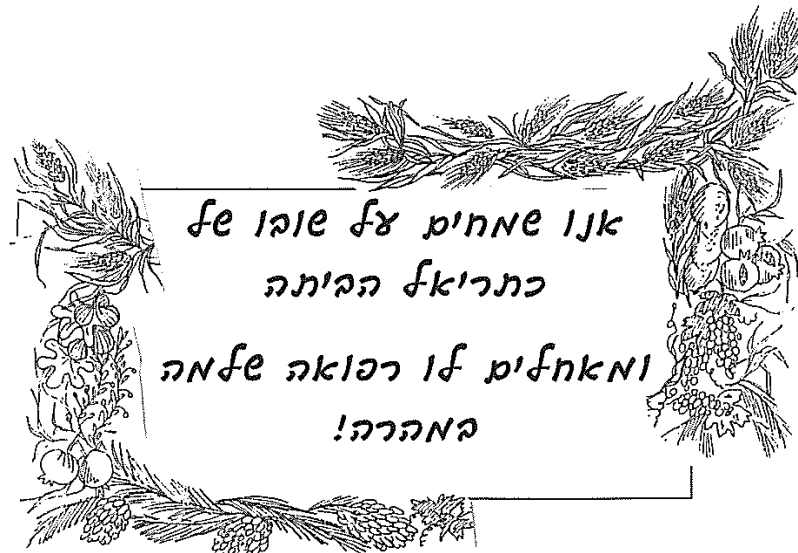
במהלך תקופת השיקום הארוכה, שטרם הסתיימה, התרגשתי מאוד לראות את חברי המשק תומכים ומסייעים ככל יכולתם. ביקורי החברים בבתי החולים, התפילות וההתעניינות בשלומי, חיממו את ליבי, חיזקו ועודדו את רוחי.

שמחתי מאוד לחזור לניר עציון ואני רוצה להודות לכל מי שעסק בשיפוץ הבית ובהתאמתו לצרכיי.

אני יודע שהימים הבאים לא יהיו כתמול שלשום, אך בליבי תקווה שמצבי ישתפר מיום ליום.

בהזדמנות זו, אני מאחל לכולם ששנת תשע"ו הבאה עלינו לטובה תביא עמה שמחה, בריאות והצלחה לכולם.

כמובן, שגם עפרה והילדים מצטרפים לברכות ומודים מקרב לב לכל בית ניר עציון.

שיקום למופת'- משרד הביטחון מוקיר את נכי צה"ל

(מתוך "כל הזמן" באינטרנט)

שר הביטחון העניק הערב את אות "שיקום למופת" לשלושה נכי צה"ל שעברו תהליך שיקום יוצא דופן ומנהלים חיים מעוררי השראה לאחר פציעתם • מקבלי אותות המופת השיקומי: קובי ליאון (39) ספורטאי פאראלימפי, שמואל צור (62), גיאוגרף, אגרונום ופעיל קהילתי ועוזי מור (80), אב שכול, איש חינוך ומתנדב בקהילה.

ברוך ברגמן י"ט אב התשע"ה 04.08.2015 21:49

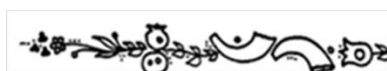

זוכי המופת השיקומי עם השר בוגי יעלון. צילום: דיאנה חנשווילי, משרד הביטחון

במסגרת פעילות אגף השיקום, במשרד הביטחון, למען שיקום הנכה ושילובו בחברה ובתעסוקה, יזם האגף את הוקרה – 'שיקום למופת' – שמוענק פעם בשנה לנכים שעברו תהליך שיקום יוצא דופן, המהווה דוגמא ומופת.

ועדה ציבורית בראשות השופט מחוזי בדימוס שבה חברים גם נציגי אגף השיקום, בחרה, בהתאם לקריטריונים שנקבעו מראש, נכי צה"ל שנפצעו בנסיבות קשות, הוגדרו כנכים קשים והצליחו בכוח הרצון להשתקם בצורה יוצאת דופן. מחוזות אגף השיקום ברחבי הארץ המליצו בפני הועדה על נכי צה"ל, שעברו תהליך שיקום מיוחד ומנהלים, למרות פציעתם הקשה, חיים מעוררי השראה לאחר פציעתם. הועדה המליצה לבסוף על שלושה נכי צה"ל, שלהם העניק שר הביטחון, רא"ל (מיל.) משה בוגי יעלון, את אות 'שיקום למופת':

קובי ליאון – בן 39, נשוי ואב לשלושה. נפצע מפיצוץ מטען בפעילות מבצעית בלבנון, בדצמבר 1996, והפך משותק בארבע בגפיו. למד לתואר ראשון ושני, ולמרות מגבלותיו הפיזיות, בסיוע משותף עם עובדי אגף השיקום, השתלב בעבודה והקים משפחה. בהמשך עשה הסבה מקצועית להוראה, והתחיל לעסוק בתחום ספורט

שיקומי, עד אשר הפך לספורטאי פראולימפי [הקלד ציטוט מהמסמך או סיכום של נקודה מעניינת. באפשרותך למקם את תיבת הטקסט בכל מקום במסמך. השתמש בכרטיסיה 'כלי ציור' כדי לשנות את עיצוב תיבת הטקסט 'ציטוט']

באופני יד כביש. באולימפיאדת הנכים בלונדון ב-2012 זכה קובי במדליית הכסף, ובמדליות נוספות באליפויות העולם. רק הבוקר (ג') שב קובי מסבב תחרויות בחו"ל שבו זכה במדליית כסף וארד.

שר הביטחון, רב-אלוף (במיל') משה בוגי יעלון אמר בטקס למקבלי האותות: "קצרה היריעה גם מלתאר את מסע חייכם מאז הפציעה. ההסתגלות לחיים חדשים. ההתמודדות עם קשיים עצומים. וניצחונה הגדול של הרוח המיוחדת המפעמת בכם. כל אחד מכם צלח את הקשיים, ועדיין צולח אותם מדי יום. בנחישות אין קץ, בהתמדה, בנתינה שאין שנייה לה ומקורה אהבת הזולת. למרות הקושי שליווה את חייכם הבוגרים, לא הרמתם ידיים. בחרתם בחיים של עשייה ויצירה. אם זו אינה גבורה אנושית, איני יודע גבורה אנושית מהי."

קובי ליאון. צילום: דיאנה חנשווילי, משרד הביטחון

בקישור הבא: הסרט על קובי מתוך הטקס.

<https://www.dropbox.com/s/ft7z9clmi5r5t1x/koby%20shikum.mp4?dl=0>

כתבה נרחבת יותר פורסמה בעיתון "במחנה".

שיקום למופת

ציון מופת שיקומי ניתן ע"י שר הביטחון בוגי יעלון, לבן ניר עציון קובי ליאון, בנם של חיה ואלי ליאון שנפצע בלבנון, בעת פעילות מבצעית.

סיכום כלכלי תשע"ה

שמעון וייצמן יו"ר כלכלי

בימים אלו בהם שנת תשע"ה הסתיימה ועם הסיכומים החצי שנתיים לשנת 2015, ניתן להיזכר בפרשת "כי תבוא" במצוות הבאת ביכורים שהבאתם מצינת את הכרת הטוב של האדם כלפי הקב"ה. כך עלינו להודות לה' על הטוב אשר גמלנו, מבחינה כלכלית השנה הייתה טובה ומוצלחת.

הצבנו לעצמנו יעדים גם בתחום פיתוח תשתיות להרחבה וקליטה, בניית אשכול גנים ופיתוח שטחים ייעודיים למסחר ותעשייה כמו גן אירועים ותיירות חקלאית.

נקווה שבמהלך החודשים הקרובים נראה התקדמות משמעותית גם בתחומים אלו.

תאגידים:

אוכל ביתי – התוצאות בהתאם לתכנית, התמודדות שוטפת במכרזים של משטרת ישראל, חברת חשמל ואחרים להרחבת פעילות ההסעדה. הורחבה הפעילות בשוק המקצועי בטונה ובמוצרים נוספים. האתגרים להמשך: הגדלת ההכנסות ושמירה על רמת הוצאות, בין היתר בעזרת הכנסת מיכון וטכנולוגיות מתקדמות.

מלון – התוצאות בהתאם לתכנית ואף מעבר לכך, האתגרים להמשך: הגדלת ההכנסות ושמירה על רמת ההוצאות, דגש מיוחד להטמעת המיתוג וגידול בתחום הכנסים ותיירות נכנסת.

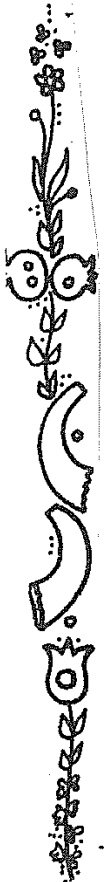
חקלאות:

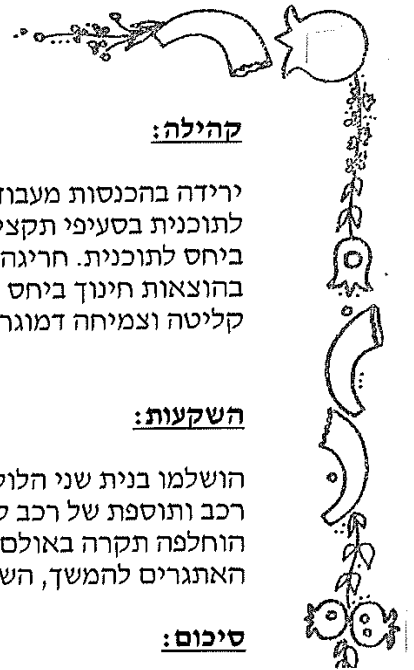
ניר בכרמל – שותפות עם עין כרמל, חלקנו 52%, התוצאות בהתאם לתכנית ואף מעבר לכך, השנה מועצת החלב הכריזה על ריסון במדיניות החריגה עד 10%, לעומת חריגה של 25% בשנה הקודמת. האתגרים להמשך: התייעלות בהוצאות, ושמירה על התוצאות המקצועיות המעולות.

לול – התוצאות בהתאם לתכנית, השנה האחרונה התאפיינה בהסדר בענף הפטם, הסדר שעומד להסתיים בימים אלה, מהבחינה הזאת הענף צפוי להיכנס לתקופה מאתגרת. תוצאות הענף טובות מאוד. הושלמה בניית שני הלולים וכניסתם לייצור- במחצית הראשונה נכנסה כבר להקה אחת. האתגרים להמשך, הגדלת ההכנסות ושמירה על התוצאות המקצועיות המעולות.

גד"ש – במחצית הראשונה נעשה קציר של תחמיץ חיטה, היבולים בסורגום קציר ראשון ובתירס היו יפים מאוד, אבטיחים חלק הראשון של כ 200 דונם יבולים מאוד יפים אבל מחירים יחסית נמוכים, יתרת השטח אבטיחים אישיים לא הגיעו לשיווק בגלל מחלות וחום-פנינו לקרן נזקי טבע לפיצוי- עדיין אין סיכומים כלכליים. האתגרים להמשך, בחינת השקעה במטע אבוקדו כאלטרנטיבה לגידולי הגד"ש.

בננות – התוצאות טובות מאוד ומעבר לתכנית, השנה יינטעו בע"ה עוד 100 דונם בתי רשת ובס"ה יעמוד המטע על 800 דונם בתי רשת. האתגרים להמשך, הגדלת המטע ושמירה על התוצאות המקצועיות הטובות.

קהילה:

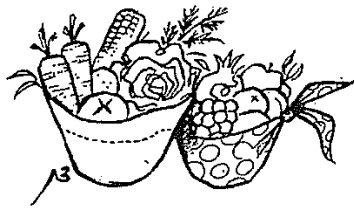
ירידה בהכנסות מעבודה הקהילה מעבודה ביחס לשנה קודמת. ירידה בהוצאות ביחס לתוכנית בסעיפי תקציבים אישיים. ירידה בהוצאות בריאות ביחס לשנה קודמת, חריגה ביחס לתוכנית. חריגה בהוצאות תרבות ביחס לתוכנית וביחס לשנה קודמת. ירידה בהוצאות חינוך ביחס לתוכנית. האתגרים להמשך: עמידה בתכנית, פיתוח תשתיות, קליטה וצמיחה דמוגרפית.

השקעות:

הושלמו בנית שני הלולים. הוחלפו כלי רכב בחשמליה-מסגריה-בננות-4 רכבים מסידור רכב ותוספת של רכב לחבר. נרכש מרסס לגידולי שדה. בוצעו השקעות בתשתיות חשמל. הוחלפה תקרה באולם ספורט. הושלמה הקמת גן כושר בעזרת תרומה מקק"ל. האתגרים להמשך, השקעה במטע אבוקדו, השקעות מניבות אחרות.

סיכום:

עמידה בתוכנית בתאגידים ובכל ענפי החקלאות. תוספת הכנסה ורווח בענפי בננות ולול כתוצאה מהגדלה הייצור (תוספת שטחי בננות ו 2 הלולים). עמידה בתוכנית הוצאות הקהילה.

שנה טובה וטבולכת

ברכות ויישר כוח לכל העושים במלאכה !

תחל שנה וברכותיה !

שנה טובה ומתוקה !

מערכת "בניר"

מאחלת

**לכל קהילת ניר ערציון
שנה טובה ומבורכת,
שנת אחדות וחברות,
שנת קליטה וצמיחה,
שלום וביטחון,
שגשוג והצלחה.**

הבט, שוב... / אילנה ברנשטיין

הבט!
שוב דולקים החצבים על הגבעה
בתפוח ענוגה
בתולית.
רכמו תמיד
-עלינו להתחיל הכל מבראשית
למנות את הימים
ואת המועדים
לדלות מן החולין
את ניצוצות החג
ולהצית השכם והערב
את הרמץ הכבוי של מדורות חיינו.
ראה,
שוב פורחים החצבים על הגבעה
כמו תמיד...

בשדה החינוך - ועדת חינוך ניר עציון

טל ליאון

נמצאים אנו בין כסה לעשור ימים של שמחה ותפילה, תפילה לבורא עולם שיצליח את דרכינו ושמחה על כל הטוב שהקב"ה נותן לנו.

בימים אלו, מסיימת ועדת חינוך קדנציה של שלוש שנים בתפקידה, כשדרך היו שותפים חמישה חברים: שלמה לייבוביץ, ענת קינג, אינדה גריידי, אורית שער ואנוכי.

לפני כשנה שלמה ביקש לסיים את חברותו בוועדה, והמשכנו ארבעתנו.

ועדת חינוך עוסקת במספר תחומים:

- ✓ חינוך לגיל הרך.
- ✓ חינוך בלתי פורמאלי.
- ✓ ובחינוך הפורמאלי.

כשעיקר התעסקות הוועדה הינה בתחום החינוך הבלתי פורמאלי.

החינוך הבלתי פורמאלי מתחלק לשני חלקים עיקריים:

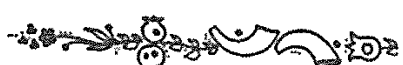
- ✓ סניף בני עקיבא – עליו מנצחות הקומונרית ובת השרות הנוספת עם המדריכים של הסניף.
- ✓ נוער ניר עציון וכלל הילדים א-י"ב – רכז הנוער.

רכז הנוער ובנות השרות:

כבר מספר שנים שאנו עובדים בשיתוף הדוק עם המועצה בנושא רכז הנוער, רכז הנוער מממן חלקית ע"י המועצה ומחויב להיות שותף בפעילויות של רכזי הנוער במחלקת הנוער של המועצה. הדבר מהווה יתרון בולט ומשמעותי של עבודה מסודרת ומפוקחת ע"י מחלקת הנוער, הנותנת כלים לרכזי הנוער להתמודדות עם הבעיות השונות הצצות מהשטח, עם זאת המועצה לאורך השנים ידעה להיות פתוחה ולתת לנו, כישור דתי, לבחור את התכנים הראויים לנו. כאן המקום להודות לרפי אבני מנהל מחלקת הנוער שסיים את תפקידו בקיץ האחרון, ואנשי מחלקתו, על שיתוף פעולה מלא ופורה.

לפני כשנה לאחר חודש ארגון, נפרדנו מיאיר עמיצור בתפקידו כרכז נוער ולא מצאנו תקופה ארוכה רכז נוער במקומו, זו הייתה תקופה מאתגרת ועמוסה עבורנו כוועדה, שכן, בנוסף לפעילות השוטפת של הועדה, נאלצנו למלא את החלל שנוצר בשיתוף בנות השרות הלאומי (שיר דהן ושהם חזות) שעשו עבודה מדהימה לאורך כל התקופה עם הנוער וילדי הסניף.

בתחילת אוגוסט נכנס נדב כהן להיות רכז הנוער, כאן המקום לאחל לו בהצלחה בתפקיד המאתגר.

שנה טובה

לרכז הנוער מצטרפות בנות השרות והשנה נמצאות אתנו נטע (הקומונרית) ודבורה. נדב נטע ודבורה עובדים בשיתוף פעולה מלא ובכל שבוע מתקיימת ישיבה בה דנים על התכנים המועברים ועל הצרכים העולים מהשטח. בכל חודש יוצאת תכנית חודשית להורים בה מיודעים על פעילויות החודש הקרוב.

אחת לחודש מתכנסת הוועדה ביחד עם רכז הנוער ובנות השרות ודנה בתוכנית מחודש שעבר ולחודש הקרוב ובאירועים מיוחדים שאמורים להיות.

אתגרים

כידוע, ניר עציון הינו משק קטן, ולכן ישנם יתרונות וחסרונות: מחד גיסא אפשר להגיע לכל אחד ואחד ומאידך יש קושי רב לקיים פעילות שוטפת בשל המצאות של מרבית המדצי"ם (מדריכים צעירים) בישיבות ובאולפנות, כך שחלק גדול מהנטל נופל על הבנות שרות ורכז הנוער. למרות זאת, אני רוצה לציין לשבח את המדצי"ם אשר עושים מאמצים רבים להגיע מוקדם מהישיבות והאולפנות למרות שזה כרוך בהפסד שעות לימוד ומשקיעים בסניף בשמחה ואמונה בחופשות ביה"ס ובשבתות.

אתגר נוסף אתו התמודדנו בשנים האחרונות הינו שבט יובל. שבט יובל הינה קבוצה של ילדים בעלי צרכים מיוחדים (הנמצאים בחאן יותם בימי שישי). בתחילת הדרך התחילה הפעילות בקייטנה שעשינו לילדים אלה בקיץ במשך כשבוע בהובלת יאיר עמיצור. עם הזמן הגברנו את הפעילות ולקבוצה הייתה פעילות שבועית במסגרת הסניף עם מדריכים מהנוער, כאן המקום להודות למדריכים המסורים שליוו את הפרויקט. בינתיים חלפו ועברו שלוש שנים והילדים משבט יובל גדלו (כיום הם בני 17-20) ונוצרו פערים ביכולת שלנו ללוות את הקבוצה בתור שבט יובל בבני עקיבא. כיום הקבוצה מקיימת מועדונית 3 פעמים בשבוע בתוך הסניף בשעות אחר הצהריים בליווי אנשי מקצוע מטעם המועצה ואנו שוקלים את המשך הדרך והשילוב הנכון במסגרת הסניף. חשוב לציין שלאורך כל הדרך ראינו כיצד ילדי ניר עציון קיבלו והכילו את ילדי שבט יובל והוכיחו הלכה למעשה את היכולת לקבל ולהכיל את האחר. ואנו בטוחים שלא פחות משנתרמו מהשילוב ילדי שבט יובל, נתרמו מכך גם ילדי סניף ניר עציון.

חופש חופש חופש – בכל קיץ ועדת חינוך עוסקת בתכנון וביצוע תוכניות החופש למיניהם הכוללות עבודת הילדים והנוער קייטנות מחנות בני עקיבא ועוד. עם השנים עולות סוגיות רבות בנושא ההכנות לחופש עם הסכנות הכרוכות בו. לוח הזמנים המלא של הפעילות בניר עציון נותן לילדים ולנוער תחושת סיפוק. זה המקום לכל מי שתרום ונתן יד בחופש הגדול בכל פעילות שהיא החל מאירוע פתיחת החופש דרך כלל הפעילויות עד אירוע הסגירה.

אתגר נוסף במהלך החופש הוא נושא עבודת החופש של הילדים חלק מהילדים והנוער עובד בקייטנה וחלקם בענפים השונים של המשק מכיוון שאין מקום להעסיק את ילדי כיתות ו-ח בשנים האחרונות הם השתתפו בקייטנת הילדים בתור חצי קייטנים וחצי מדריכים הדבר הוכיח את עצמו כנכון וטוב לכולם.

שנה
טובה

גיל הרך

לפני כשלוש שנים נכנסה למערכת רחל פרייר כמנהלת חינוך לגיל הרך, רחל באה עם ניסיון של 10 שנים במערכת החינוך לגיל הרך של עין כרמל והנושא הוכיח את עצמו. ואת השנים האחרונות עברנו עם הרבה אתגרים ויכולנו להם.

כיום אנו נמצאים בתפוסה מלאה בכל מסגרות החינוך לגיל הרך (לאחר כניסה מחודש של ילדי ימין אורד למערכת הגיל הרך, וילודה גדולה וברוכה במשק). התברכנו בצוות מסור ונאמן של גננות ומטפלות אשר עושות ימים ולילות על מנת להחזיק ולקיים את מערכת החינוך החשובה כל כך ליישובנו.

הרחבת גן יונית – השנה גם עוסקים בהרחבה פיזית של גן יונית אשר נמצא בתפוסה מלאה של 35 ילדים, ובעזרת ד' בסוכות ישברו את הקירות והגן יורחב לרווחת הילדים והצוות.

מעונות יום חדשים – במהלך השנה האחרונה עסקנו בניסיון להקים מעונות יום חדשים לגילאי 0-3 המעונות נמצאים בשלב מתקדם מאוד וכולנו תקווה שעד סוף השנה המעונות יבנו ונוכל להתגאות בעוד משימה שהמשק לקח על עצמו. תודה לכל מי שעוסק במלאכת התכנון והבאת האישורים השונים על מנת שיקומו מעונות יום חדשים.

סיום

אנו מסיימים 3 שנים עמוסות לעייפה עם אתגרים רבים, אך בתחושת סיפוק רבה. בתקופה זו ניסינו לפעול מתוך ראיית טובתם והצלחתם של ילדינו היקרים ומתוך תחושת שליחות.

ניסינו לחבק לאהוב להעריך לחזק ולתמוך בילדים ואנשי המקצוע העוסקים במלאכה אך "לא עליך המלאכה לגמור" ואנו קוראים לציבור לבוא להירתם ולקחת חלק באתגר חשוב זה.

תודה לכל מי שהיה לעזר ותמך ברגעים המשמחים והיה גם שותף להתלבטויות וללבטים.

ברכות הצלחה בדרככם החדשה!

ברכות לשחרור מצה"ל ל: **אור יעקבי,**
דוד רוזנברג

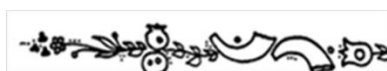
ברכות לסיום השירות הלאומי ל: **מעין גריידי,**
הדס בן דרור,
סיון כץ.

ברכות לבנות השירות הלאומי לשנת תשע"ה: **שיר ושהם**
עם סיום תקופת שירותן בניר עציון. קהילת ניר עציון נפרדה
מהן בסעודה שלישית משותפת על הדשא.

למשפחת עפרוני: יעל, אילן וילדיהם אריאל, ליאל ועילי -
הנפרדים מניר עציון ועוברים לגור בכרכור.

ליוסל'ה מנדלבאום
שסיים התנדבותו כמתמיד במג"ב.
למתנדבים הידד!

חופש תשע"ה

יוסי עדן

איך מסכמים בכתבה קצרה פעילות ענפה של קיץ שלם? את זה אשאיר לטל ליאון שריכז את הוועדה. במספר שורות אנסה לסכם איך את הפעילויות שריכזתי במהלך חופשת הקיץ. היה זה קיץ עמוס בפעילויות חווייתיות וחינוכיות, וכאב לילדים אני שמח ומודה על השקעת המשק בזמן ובמשאבים בילדינו. כמורה, אני עד לשיחות עם תלמידים מיישובים אחרים המתלוננים על קיץ משעמם ועמוס שעות מסכים למיניהם. אני מברך על כך, שעדיין עניינים אלו נמצאים בסדר העדיפות שלנו ומקווה שכך אכן יימשך.

קייטנת "ההר הירוק" 65 שנה לניר עציון

אך מתבקש שציון 65 שנה לניר עציון יתפוס משקל בקייטנת הילדים. הקייטנה יועדה לילדי א-ז. לא פשוט לבנות תכנית שתתאים לטווח גילאים כה רחב. אך לשמחתי הרבה הילדים לא התלוננו על כך כלל ונראה שהפעילות העמוסה והמגוונת לא השאירה זמן לתהות על כך....

התחלנו את הקייטנה בארגון המשטח שבו עמד הצריף של חדר האוכל הישן, שוחחנו על ההקמה, על הרקע, על העלייה לקרקע ויצאנו במסע רגלי לעבר נקודת העלייה המשוערת. שם המשכנו בהסברים, שרנו והצטלמנו. בדרך עצרנו לפסק זמן מוזיקלי במוזיאון ניסכו לתיבות נגינה בעין הוד, פינה קסומה ומגניבה. מומלץ לכל גיל! הילדים והצוות השתאו נוכח האוסף המרשים והצלילים הנעימים.

בהמשך השבוע טיילנו באזור, בנחל נדר ובעין קדם, השתתפנו בחפירות ארכיאולוגיות ברכס הכורכר בעתלית וניקינו את חורשת לימור שהייתה מזוהמת למדי.

את שבוע השני, התחלנו ביום יצירה מגוון וברחצה בבריכה. זה הזמן להודות למגי וול ולטלי ליאון על הסיוע ביום זה. טיילנו במסלול נחל השופט מעין העמק לקיבוץ הזרע. טבלנו במעיינות נסתרים והתרעננו מהחום המעיק. וכמובן... לא נפקד יום הצבא המסורתי ומשחק הדרגות בחאן יותם. את השבוע סיימנו בטיול דו יומי לחניון האגם אליו צעדנו ברגל מניר עציון.

בשבוע השלישי, עסקנו בהכרת ההיסטוריה של המשק, במשחק משימות ונערכנו למשחק עם הוותיקים. ביקרנו במוזיאון הרכבת בחיפה, אליו נסענו כמובן ברכבת מתחנת עתלית.

גולת הכותרת של הקייטנה הייתה משחק משותף של ילדי הקייטנה עם ותיקי המשק. הבוקר החל בהכנות קדחתניות לארוחת צהריים משותפת, הילדים טרחו והכינו ארוחה חלבית משובחת. החברים הוותיקים הגיעו וביחד איתם יצאנו למשחק "מונופול ניר עציון". הייתה זו חוויה לכל מי שנכח באולם: ילדים, מדריכים, חברים ותיקים וכמובן גם לי.

המשחק עסק בהכרת היבטים שונים של המשק, היסטוריה, טריוויה, אנשים ופועלם, הקבוצות השונות שהקימו את ניר עציון. וכל זאת על בסיס לוח משחק מונופול ענק למדי.

הרשמים שעלו מהילדים ומהחברים הוותיקים היו טובים, ולדעתי "הילדים הוותיקים" נהנו לא פחות מילדי הקייטנה, מי לא רוצה לשחק כמו ילדים?

את הקייטנה סיימנו בלילה לבן "לא רוצים לישון", שרנו קריוקי, צפינו בסרטים ואכלנו כמויות בשר לא הגיוניות. לאחר תקופת בין המצרים היה זה סיום מתבקש.

תודה לצוות ההדרכה היקר, לילדים החמודים ולטל ליאון על התמיכה והליווי. יש לנו ילדים מקסימים ונוער נפלא שיודע להשקיע ולתרום.

666 עיסה

מתכון

עוגת שכבות ודבש (חלבית)

פסי מאור

את מתכון העוגה המשובחת הזו קיבלתי מציפי רותם ז"ל. כשאני מכינה אותה מידי שנה אני מזכרת בחברתנו ציפי שהלכה לעולמה בטרם עת.

בצק: 2.5 כוסות קמח תופח

1 ביצה

חצי כוס סוכר

חצי כוס דבש (מומלץ לשמן מעט את הכוס כדי שהדבש ייצא בקלות).

50 גרם חמאה או מרגרינה.

מעבדים את הבצק ומחלקים לארבעה חלקים. מרדדים כל אחד מהחלקים לעיגול על גבי נייר אפייה בגודל תבנית 26. אופים כל דף בצק כחמש דקות עד שיזהיב.

מלית: 100 גרם אגוזים קצוצים דק.

2 גביעי שמנת חמוצה.

2-3 כפות אבקת סוכר

תמצית וניל (לפי הטעם).

מורחים שליש מהמלית על עלה בצק ומכסים בעלה שני. ממשיכים כך בשכבה השנייה והשלישית ומכסים בעלה הבצק הרביעי.

ניתן לפזר מלמעלה אבקת סוכר או להכין זיגוג שוקולד.

לשנה טובה ומתוקה. בתאבון!

צרוך כרכות חלף טוה!

לאפרת ואהרון דינור
לחיה ואלי ליאון
להולדת הבת - נכדה

יובל

@@@@@@@

לבית ואלון פרידמן
להדסה ומיכאל פרידמן
להולדת הבת - נכדה

ניצן אביה

נינה לבלומה ויוסף רוט ז"ל

@@@@@@@

לבר המצווה

ניתאי ליאון

לטלי וטל ליאון

לחיה ואלי ליאון

aaaaaaaaa

לבית המצווה

הילה בן סירא

לדפנה ומאיר בן סירא

נכדה לפנינה ונחום בן סירא ז"ל

aaaaaaaaa

למרים ושמעון וייצמן

לנישואי הבן

ברק עם אמונה שרה

נכד לפנינה ובנימין בר-חן ז"ל

לנעמי וחיים ארז

לחנה בק

לנישואי הבן-נכד

שמואל עם מיכל

לעדה ונחמיה רסל

לנישואי הבן

כרמל עם מור

נכד לאסתר ומרדכי רסל ז"ל

למיכל ודני חרמון
להולדת הנכדה

יובל

בת לשירה ועמרי

נינה לחנה והלל למפל ז"ל

@@@@@@@

ליעל ואבי שאול

ליהודית בקרמן

להולדת הנכד - בן

ארבל

בן לנתנאל ומירב

בן ליוסף בקרמן ז"ל

@@@@@@@

למירי ודוד בן סירא

להולדת הנכד

מיכאל

בן למיכל ויונתן

בן לפנינה ונחום בן סירא ז"ל

@@@@@@@

לשרה קולמן שורץ

להולדת הבן

נכד לרחל ויעקב

בן למאיר קולמן ז"ל

@@@@@@@

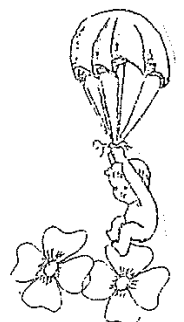
לבתיה וולף

להולדת הבן

תום בנימין

נכד לדני ואור

בן לבנימין וולף ז"ל

למוריה ויאיר עמיצור
להולדת התאומות

ראשית שירה

קמה צביה

@@@@@@@

לנעמה ויאיר מימון

לאילנה ודני בלכמן

לדבורה ויעקב כהן

להולדת הבת-נכדה-נינה

נטע

@@@@@@@

למוראל ויצחק כהן

לרחל ועמרם כהן

לחיה ואריה זריבי

למרים לוי

להולדת הבן-נכד-בן

מאור

בן למשה לוי ז"ל

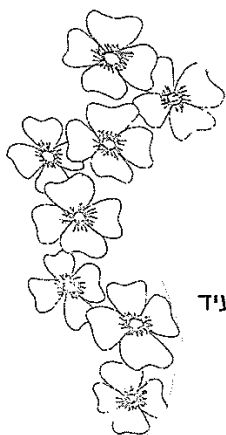
@@@@@@@

לסטלה ומשה בן סעיד

לנישואי הנכדה

ניצן עם מתן

בת ליהודית ושי שרון

בסיומו של קיץ לווהט במיוחד, אשר המומחים טוענים שלא היה כמותו כבר שנים רבות, מגיעה השנה החדשה. ממש כמו בשיר "השנה מתחילה באמצע ספטמבר" מגיע ראש השנה שבוע וחצי לאחר פתיחת שנת הלימודים החדשה. מי שהצטער שהחופש הגדול נגמר, יתנחם בחופשות החגים. ואילו מי שייחל בכל מועדו שהילדים כבר ישובו לגן ולבית הספר, יקבל עוד מנה מרוכזת מהם בחודש הקרוב. אלה וגם אלה, האדם והטבע, ישמחו להקלה מן החום, ל"רוחות מנשבות, נודדות ציפורים, הולכים ובאים, הימים הקרים..."

שעון הקיץ עודנו איתנו והחשיכה יורדת מאוחר, אך מבית הכנסת עולים כבר מזמורי הסליחות וקולות תקיעת השופר. רימונים ותמרים מבשילים על העץ והביקוש לדבש בעיצומו. שנה חדשה מגיעה ומביאה עימה ייחולים והבטחות, דוחקת את זו שהסתיימה לה ואת האכזבות. גם אנו ב"בניר" מסכמים שנה: מה קרה אצלנו בחודשים שעברו בין שעון לעלון?

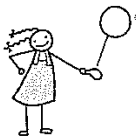
העלון האחרון יצא לחג השבועות. החופש הגדול התחיל באופן מסורתי באירוע "פתיחת החופש הגדול" והסתיים באירוע קהילתי עליז על הדשא הגדול. אנו מצטטים את הדברים שכתב בסוף החופש טל ליאון, מרכז ועדת חינוך, בוואטסאפ המשקי:

"ברצוני להודות שוב לכל האנשים היקרים שתרמו להצלחת החופש הגדול. לבני הנוער שלנו, שנרתמים לכל משימה ועבודה. ליوسی עדן וצוות המדריכים על הובלת הקייטנה. לחנה בן ארי, חנה נווה, יוסי עדן וניר זיו על הובלת קייטנה נודדת יפה וכיפית לילדים. לשיר ושוהם, בנות השירות, וצוות ההדרכה על הובלת מחנות בני עקיבא. לחנה בן ארי, שרון טל, נדב הרכז וצוות ההדרכה על הובלת מחנון מקסים ויפה.

תודה למי שתמך, עזר, אמר מילה טובה וסתם היה כדי לעזור.

נאחל בהצלחה לנטע הקומונרית, לדבורה בת השירות הלאומי ונדב רכז הנוער עם כניסתם לתפקיד. נאחל בהצלחה ושנת לימודים פורייה לכל צוות הגנים עם 110 ילדים במערכת. ושתהיה שנה טובה ומלאת עשייה חינוכית ומשמעותית". ישר כוח לכולם!

קייטנות הגנים, אשר הובלו ע"י הסייעות הקבועות והוותיקות ותוגברו בנערות בנות המשק, הסתיימו באמצע חודש אוגוסט. שבועיים בלבד עמדו לגנות ולצוותים החינוכיים להכין את הגנים לפתיחת השנה החדשה. הורדת המחירים בגנים הצעירים וסגירת המעונות בימין אורד, הביאו לאיכלוס מרבי של הגנים. "גן חורש" של ציקי דר ו"גן אלון" של יונית יעקבי, מונים 35 ילדים כל אחד! ריבוי הילדים המבורך הצריך התאמות ותיקונים במבנים הקיימים, ובימים אלה נבנית הרחבה למבנה הגן הבוגר אשר תסתיים, אי"ה, לקראת סוכות. לאחר שנתיים שבהם לא הייתה תינוקיה, היא נפתחה מחדש בשעה טובה ומונה כרגע שמונה תינוקות. בשבועות הקרובים יצטרפו אליה תינוקות נוספים.

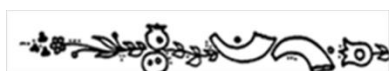
קייטנת הילדים בניצוחו של יוסי עדן עסקה בנושא "65 לנר עציון" והפגישה את ילדי ההווה עם ההיסטוריה והנוסטלגיה של המקום.

בפעילות מרגשת ויצירתית במיוחד (בה נטלה חלק גם אחת מחברות המערכת) אירחו הילדים וצוות המדריכים את וותיקי המשחק למשחק "מונופול" ענק שעסק בתולדות ניר עציון. שלל אתגרים כגון: זיהוי מקומות, דמויות ואירועים, שיחזור תצלומים, משחק ממוחשב ושאלות טריוויה עוררו סקרנות והצריכו שיתוף פעולה נדיר בין הדורות. כיף היה לחזות בוותיקים המנסים לפשפש בזיכרונם ובילדים שהתייחסו אליהם בכבוד ובהערכה בלתי מצויים. ארוחה חלבית טעימה (כראוי לתשעת הימים), שהכינו והגישו הילדים בעצמם, חתמה אירוע יוצא דופן. ליוסי - תשואות על הרעיון והביצוע המדהים!!!

משחק מונופול (רעיון וביצוע יוסי עדן)

ילדים משחזרים הסטוריה: צוות בית המרגוע בשנות ה-50 משמאל
שחזור ע"י הילדים מימין.

שנה
טובה

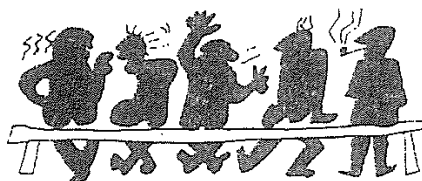
מבנה המצונות החדש לא הוקם צדיין, למרות שבנייתו (הטרונית) הסתיימה.
לאורך האירועים נוצרה הבציה דווקא בדבר בו אנו כה זאים: צי הר
הצנפים והמצליים הצלינו. הדרישה להצטיק ציט אלה מחקומט,
המצצ מורכב ויקר מאוד, מצכת את התהליך כולו. משום כך נפתחו
הפצוטון והמצון הצריפים בהם שכן צד כה ואילו התיוקיה נכנסה למבנה
ליד המרפאה, אותו פינו אלון ופית פרידמן שצברו דירה. נקווה שיימצאו
פתרונות במהרה. מי שצבדה קשה מאוד כל החופש ברשום ילדים, באיום
תפקידים וההכנת כל הדורש לפתיחת שנה מוצלחת היא רכזת הילד הרק רחל
פרייר. כל הכבוד ותודה.

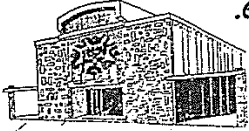
כשנה לאחר מבצע "צוק איתן" בה נפל בן המשק עודד בן סירא, יזמו חבריו מופע
מוסיקלי רב משתתפים לזכרו תחת הכותרת: "בואו לשיר, לשמוח ולזכור את עודד
יחד איתנו". במופע שהתקיים בעיצומו של חודש אב נאספו מאות אנשים בשטח
החקלאי של ניר עציון כדי ליהנות מהאמנים: רוני קינן, אביב והדס, אלון עדר, האחים
גת, יובל דיין ו-fat boys tattoo. את האירוע הנחה הראל סלוצקי. בפתיחה נשאו דברי
ברכה ההורים השכולים מירי ודוד. דוד בחר להקריא מעל הבמה מכתב אנונימי
שנמצא על קברו של עודד ימים ספורים לפני קיום האירוע. ההתרגשות סחפה את
האמנים ואת הרבים שבאו להשתתף בערב זה, שהיה מאורגן להפליא. חלק
מהאמנים המשתתפים הביעו משאלה, כי אירוע זה יהפוך למסורת. יישר כוח לחבריו
של עודד שהגו והוציאו לפועל אירוע מרשים זה.

במהלך חודש אוגוסט הזמן הציבור להיפגש עם הוועד המנהל של ניר עציון ועם
היועץ ישראל צופים. שנשכר על מנת להוביל תהליכים במשק. בערב זה, ביקשו
המנהלים והיועצים להציג את הניתוח שלהם לתמונת המצב הנוכחית בניר עציון
ולהצביע על הצורך בשיווי אורחות החיים. לאחר הצגת מצגת והסברים בעל פה
ניתנה לחברים אפשרות להביע את דעתם. כרגיל אצלנו, נחלקו הדעות בין
המצדדים בשיווי ומבקשים לקדם אותו, לבין נאמני המשק העיתופי הקיים. בתוך
כחודשיים אמורה להיות מונחת בפנינו הצעה מובנית וברורה, ואנו נצטרך להכריע
אם לקבל אותה או לדחותה באמצעות הצבעה בקלפי.

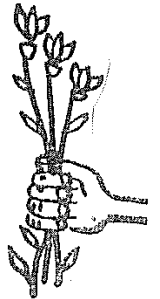

בליף שבת פרשת "כי תבוא", פרצה שריפה בארון החשמל של בית הכנסת
הממוקם בפתח צלחת נשים, דקות ספורות לאחר שהמתפללים ציפו את
המקום. לאחרת, במקור שבת חם, לא היו מלמנים בכל בית הכנסת והנשים
נאלצו להתפלל ב"פוליס" המקום הצלחת הנשים. מערכת "הנר" התריעה
בצמר על הסכנה בקיום כניסה אחת ויחידה, צרה ותלולה, לצלחת הנשים
והצביעה על ההכרח לבנות לה כניסה נוספת. במלל לא נפגע הפעם איש.
אולי סוף סוף יצאנו מצמנוי ההתרעה ונחשוב על פתרון לבציה?

בחודש אוגוסט הגיעו לניר עציון רעות (לוביץ) ונעמן סיטסמר ובניהם ענר ונדב, והם
גרים בבית יצחק ויונה בן סירא ז"ל לשעבר. אל בית שמעון ותלמה רוזנברג ז"ל נכנסה
לגור משפחת מרכז הנוער החדש: נדב ונועה כהן וילדיהם אייל ועלמה.

ברוכים הבאים וברכות לקליטה מוצלחת.

בשבועות האחרונים שדרגו כמה משפחות את מגוריהם ועברו לדירה מרווחת יותר:
משפחת אירגאס עברה לגור בבית משפחת שיפמן ומשפחת פרידמן (אלון) עברה לגור בבית
שהתפנה על ידם. בשלב זה כמעט שאין אף מבנה פנוי במשק לצרכי קליטה. לאחר שיפונה
בית משפחת שהם ז"ל יהיו עוד כמה "משפרי דור" עתידיים. עקב מצוקת הדיור הפסיקה
ועדת קליטה לראיין משפחות חדשות הפונות אלינו ומתעניינות בקליטה.

חברנו כתריאל מתן, שעבר תאונת אופניים קשה והיה מאושפז חודשים רבים, חזר השבוע
לניר עציון. מבנה בית אורי גריידי לשעבר שופץ והוסב לצרכיו. לכתריאל ולעפרה, השבים
אלינו לאחר תקופה ממושכת ברוכים השבים. לכתריאל איחולי שיקום מוצלח ובריאות
משופרת.

לאחר החגים יתחיל תמחור משרות לגברים, חברי ניר עציון ע"י חברת "אבני דרך".
תהליך דומה נעשה בעבר לחברות המשק. האם זהו צעד לכיוון שכר דיפרנציאלי או רק
ייעול של המערכת?

במהלך החורף יתקיימו, ככל שנה, סופי השבוע המוצלחים שמארגן הקיבוץ הדתי לחבריו.
הפעם נוכל לבחור בין: עכו, פורייה, מעלות ועין גדי. כדאי להזדרז ולהירשם בטרם עת
ולהבטיח מקום לפני שההרשמה תסתיים. מומלץ!

אנחנו צריכים להרגיש יותר
כדי להבין אחרים.
אנחנו צריכים לאהוב יותר
כדי להאָהב בחזרה.
אנחנו צריכים לבכות יותר
כדי להיטהר.
אנחנו צריכים לצחוק יותר
כדי להתענג.
אנחנו צריכים לראות יותר
מלבד הזיוּתֵינו הקטנות הפרטיות.
אנחנו צריכים לשמוע יותר
ולהאזין לצרכיהם של אחרים.
אנחנו צריכים לתת יותר
ולקחת פחות.
אנחנו צריכים להתחלק יותר
ושיהיה לנו פחות.
אנחנו צריכים להביט יותר
ולראות שאיננו כה שונים זה מזה.
אנחנו צריכים ליצור עולם שבו
יוכלו הכל לחיות בשלֵוה כפי שִיבְחָרוּ.

